

דתניא רבי נתן אומר סנין לנושא בחבירו מנה וחבירו בחבירו סנין שמוציאין מזה ונוחנין לזה ח"ל ונתן לאשר אשם לו. ומדקמפרק ליה רבא לשמעתיה כרבי נתן הילכתא כרבי נתן דאי ליתיה לרבי נתן הויא לה שמעתיה דרבא כי דאביי וקשיא דרבא אדרבא וקיימא לן דאביי ורבא הלכת כרבא. שמעינן מינה דהילכתא כרבי נתן דכי מסיק ביה ראובן כשמעון ושמעון בלוי ותבעיה ראובן ללוי לא מצי אמר ליה דלאו בעל דברים ידיי את. ודוקא בחיי שמעון, אבל מת שמעון לא מצי ראובן מתפרע מן לוי לא מן מקרקעי ולא מן מטלטלי, מן מטלטלי לא מצי מתפרע מרקדייק רב נחמן ואמר יתומים שגבו קרקע בחובת אביהם בעל חוב חוזר וגובה אותה מהם דוקא קרקע אבל מטלטלי לא, אלמא מטלטלי דלוי במקום מטלטלי דשמעון קיימי ומטלטלי לבעל תוב לא משתעבדי, ומן מקרקעי דלוי נמי לא מצי למתפרע מרקדייק רב נחמן ואמר יתומים שגבו דוקא גבו אבל לא גבו לא אלמא מצי לוי לסימר לראובן דאנא שמעון וזוי מסיק בי וזוי לדידך לא משתעבדין.

[צג.] מי שהיה נשוי שלש נשים ומת כתובתה של זו מנה ושל זו מאתים ושל זו שלש מאות ואין שם אלא מנה חולקין בשוה וכו'.
 תשכא רבינו א) מעדיה זצ"ל. וששאלתם מי שהיה נשוי שלש נשים כתובתה של זו מנה ושל זו מאתים ושל זו שלש מאות כו'.

אף על פי שיודעין אנו שהלכת כרבי ולא כר' נתן ואע"פ ששמואל מעמידה בכותכת זו לזו ולפצותה מדין ודברים וכי רב יעקב משמיה דרבינא מעמידה בשתי תפישות אעפ"כ מקום הניחו לנו גם אנו ויכולנו להעמידה בתנאי כ"ד על המסון הנמצא למת כל אשה שהוא פחות מכתובתה לא תעדיף על שלפניה ושהוא יתר על כתובתה תטול באשר הוא עד כרי כתובתה בשוה והנשאר לפי חשבון לפי כהיות שם מנה שהוא פחות מכתובת השניה והשלישית לא יערפו על כתובת הראשונה ולכן יחלקו שלשתן בשוה וכהיות שם מאתים הראשונה נוטלת חמשים לפי שהוא יתר על כתובת' נוטלת שלשים ושלשה ושליש שהוא בשוה מן חמנה האחר ומן חמנה השני ששה עשר ושני שלישים שהוא שתותו לפי חשבון ושלישית לא תעדיף על השנית אלא תטול כל אחת שבעים וחמשה וכהיות שם שלש מאות הרי אין פחות מחגרולה שבכתובות ולפיכך יטלו לפי חשבון ראשונה חמשים ושניה מאה ושלישית מאה וחמשים.

תניא זו משנת רבי נתן, רבי אומר אין אני רואה דבריו של ר' נתן באלו אלא חולקות בשוה.

תשכב הא ב) מתני' וגמרא דילה שקלי וטרו בה קמאי זיל ולא סלקא להון כל עיקר וכיון דחו דלא סליקא להון כחוגן הדרי לשקול הדעת ופסקי

א) שע"צ ס"ו ע"א סי' נ"ב. וברשימת תש"ג. מספרות הגאונים צ"ר 229; ספרי רס"ג ח"ט צ"ר 103. ב) הרי"ף, עיי' ובהשגות הראב"ד שם.